

FEESTDAGEN

Jeugdtheatervoorstelling gespeeld door 100 van Oost

Geschreven door Oscar Wagenmans

Wubbo, een moderne computer whizzkid, is er helemaal niet blij mee als hij door zijn ouders gedumpt wordt bij zijn tantes Anorexia en Bolemia. Twee heksen van de oude stempel die vinden dat kinderen, ook in deze moderne tijd, geen enkele reden hebben om niet meer bang voor ze te zijn.

Wubbo wordt er echter niet koud of warm van. Op zijn computer tovert hij heel wat beter.

Al snel ontstaat er een machtsstrijd tussen de oude en nieuwe toverkunst, terwijl de heksen én passant ook nog iedere dag een feestdag vieren. Koninginnedag, Dierendag, Sinterklaas, Wubbo vindt het een beetje teveel van het goede. Net als de bibberige spokenfamilie die 's nachts het huis in gebruik heeft.

Met de dochter Spook des huizes zet Wubbo het slotoffensief in.

De voorstelling is bedoelt voor kinderen van 8 tot 12 jaar.

Door het gebruik van audio visuele middelen zijn de toverkunsten "echt" te zien.

Rolverdeling:

Wubbo	Ernst van Ommen
Tante Anorexia	Fransje Peters
Tante Bolemia	Marian Kremers
Spelers op video	Lenie van der Velde, Ab Esenbrink, Froukje Kempers, Willy Falkmann, Oscar Wagenmans, Karin Ribberink, Monic Jansen, Dineke Scholten, Carolien van de Waal, Anita Tenge
Regie	Oscar Wagenmans
Regie assistentie	Willy Falkmann
Decor en Kostuums	Harrie van de Louw
Affiche en folder	Maria da Graça Cabral Oliveira de Andrade
Fotografie	Heidi Pollemans
Video	Metro Studio

Scène 1

In de kamer. Weinig licht op het toneel.

Ma Spook staat lakens te strijken. Pa Spook zit met zijn voeten in een sopje naar de TV (Met water en vissen) te kijken.

Men hoort het geluid van een voetbalwedstrijd.

Dochter spook loopt naar haar moeder.

Dochter Spook: Mam, gaan we nou nog spoken vannacht?
Ma Spook: Toe nou schatje, je ziet toch hoeveel lakens ik nog moet strijken, ga lekker spelen.
Dochter Spook: Pap, zullen we de tantes eens lekker de stuipen op het lijf jagen?
Pa Spook: Liefje, hoe vaak moet ik je het nog zeggen? De tantes zijn heksen van het zuiverste water, die zijn niet bang voor spoken.
Dochter Spook: Toe, wees lief en laat pappie rustig naar zijn voetbalwedstrijd kijken.
hard
BOE-HOE-HOE
Pa Spook en Ma Spook schikken zich dood. Het strijkijzer maakt een schroeiplek op het laken.
Ma Spook *Houdt het laken omhoog.*
Oh meisje, kijk nou eens wat je gedaan hebt met je gekke fratsen. Nu kan ik Opa's laken wel weggooien en je weet dat hij die nieuwe hoeslakens haat.
Pa Spook: Duifje, waarom doe je dat nou?
Dochter Spook: Waarom wonen we in dit stomme heksenhuis. Ik wil spoken.
Pa Spook: Snoesje van me, dat heb ik je toch al honderd keer proberen uit te leggen. Toen we dit huis toegewezen kregen wisten we niet dat er hier heksen woonden. We mogen al lang blij zijn dat ze ons met rust laten.
Dochter Spook: Ik wil geen rust. Ik wil spoken. Mensen het apezuur bezorgen.
Pa Spook: Wat is dat nou weer voor een uitdrukking? Apezuur?
Ma Spook: Je kent haar toch, die zit de hele dag met haar neus in de boeken. Je hebt het zeker uit het Grote Spoken ABC hè?
Help me nu maar even met het opvouwen van de lakens. Dan doe je tenminste iets nuttigs.

Scène 2

In de auto, om de hoek bij de tantes. Op film.

Vader: Liefste, we moeten er vandoor.
Moeder: Goed Wubbo, ik zou het zeer op prijs stellen als je je Vader en mij nu een plezier zou willen doen door onmiddellijk je zondagse kleren aan te trekken want wij willen graag op tijd ons vliegtuig halen.

Vader: Liefste, we moeten er vandoor.
Wubbo: Zouden de tantes me wel herkennen als er ineens een pinguïn voor de deur staat?

Moeder: Wubbo, het is je bekend dat je Vader en ik geen behoefte hebben aan jouw grappen en grol... en haal onmiddellijk die kniebeschermers onder je pantalon vandaan.

Wubbo: Onder mijn broek bedoel je?
Moeder: *Dreigend.*
Wubbo, ik zeg het niet nog een keer.

Vader: Liefste, we moeten er vandoor.
Moeder: Hou jij nu eens even je mond Hubert, je hoort toch dat ik met je zoon in gesprek ben?
Wubbo, let nog één keer op. Dit pakje met brandnetelthee is voor tante Anorexia.

Wubbo: Is dat die thee waar je zo van moet pissen?
Moeder: Wubbo, ik wil nog best even uit de auto komen om je een flinke draai om de oren te geven, denk niet dat je daar te groot voor bent!

Vader: Liefste, we moeten er vandoor.
Moeder: Ja, ja. Wubbo, deze doos met vier moorkoppen zijn...
Wubbo: Drie .
Moeder: Wubbo, jij klein, gemeen...
Vader: Liefste, we moeten er vandoor.
Moeder: Wubbo, denk niet dat ik dit vergeet, als je Vader en ik terug zijn zul je je gerechte straf...

Vader: Liefste, we moeten er vandoor.
Moeder: Deze doos is dus voor tante Bolemia. En pas in hemelsnaam op dat je het haar met je rechterhand geeft want je weet hoe ze is.

Wubbo: Ja, een bijgelovige oude heks.
Moeder: Wubbo.
Vader: Liefste, we gaan, dag zoon.
Rijdt weg.

Moeder: *schreeuwt uit het raam.*
Over twee weken zal ik je persoonlijk onder handen nemen.

Wubbo: Veel plezier ma.
Wubbo belt aan. Einde film.

Scène 3

Wubbo belt aan bij de tantes. De deur zwaait open, de tantes komen in polonaise naar buiten, gekleed in oranje, met vlaggetjes en hoedjes .

Anorexia+Bolemia: Oranje boven, oranje boven, leve de koningin, oranje boven, oranje boven, leve de koningin.
Zien Wubbo.

Anorexia: Jongeman, is het je niet bekend dat het hier voor kinderen een onveilige plaats is. Wat moet je hier?

Bolemia: *Fluistert A. wat in het oor*

Anorexia: Lieve neef, daar ben je eindelijk, we waren al bang dat je niet meer zou komen, kom binnen Richard!

Bolemia: *Fluistert A. wat in het oor*

Anorexia: Kom binnen Wubbo, Richard of hoe je ouders je ook genoemd mogen hebben.
Wubbo gaat naar binnen en struikelt over de drempel

Bolemia: *In paniek*
Hij struikelde over de drempel, hij struikelde...wat sta je daar te kijken, ronddraaien, snel, drie keer!

Wubbo: Wat???

Bolemia: *Grijpt hem vast, zeg me na .*
Omdraaien doe ik nu drie keer, dan keert het ongeluk niet weer.
Wubbo draait rond en zegt het na. Bolemia zakt hierna uitgeput in een stoel .

Anorexia: Jongeman, is het je bekend dat je geheel in het zwart gekleed bent?

Wubbo: Ja, ideeetje van mijn moeder.

Anorexia: Is het je misschien ook bekend welke dag het vandaag is?

Wubbo: Zaterdag.

Anorexia: Het is 30 April neef, Koninginnedag!

Bolemia: Wubbo, wordt nooit ziek op 30 april en ook niet op 3 januari, 1 Juli, 1 en 3 augustus of 7 oktober want dan heb je weinig kans om de dans te ontspringen.

Anorexia: En welke kleur dragen we op Koninginnedag?

Wubbo: Laat me raden....oranje?

Anorexia: Heel goed neef, trek daarom dit maar aan.
Geeft hem een oranje jurk.

Wubbo: Maar dat is een meidenjurk!
Anorexia+Bolemia staan ineens woedend pal voor zijn neus

Anorexia+Bolemia: Wat is er mis met een meidenjurk?

Wubbo: Oh, eh..niets, lekker soepel stofje
trekt hem aan.
Ik heb trouwens nog cadeautjes voor u beiden. Dit is voor U, tante Anorexia en dit voor u, tante Bolemia.
geeft het laatste met de linkerhand .

Bolemia: *Trekt wit weg.*
Wubbo, je gaf het met je linkerhand...hout, hout, waar is er hout, ik moet het meteen afkloppen anders zal ik binnen 7 dagen sterven.

Wubbo: *Glunderend met de moorkoppen.*

Dus u wilt ze niet?

Bolemia: Uit mijn buurt met die ongeluksrommel.

Anorexia: En dit goedkope mengsel mag je ook teruggeven aan je moeder. Ik meng mijn eigen thee; wat bilzekruid, een snufje wolfsklauw én een beetje ijzerstengel.

Wubbo: Moet je daar ook zo van uit je broek?

Anorexia: Pardon?

Bolemia: Anorexia het is tijd, snel.

Anorexia: Je hebt gelijk Bolemia, daar gaan we weer. Doe mee. Neef
In polonaise
Oranje boven, oranje boven, leve de koningin.

Bolemia: *Stopt ineens*
Wubbo, dit is toch niet de eerste jurk die je ooit gekregen hebt?

Wubbo: Tuurlijk, denkt U soms dat ik er altijd zo belachelijk bij loop?

Anorexia+Bolemia: *Rukken hem de jurk weer van zijn lijf.*

Anorexia: Had je ons niet even kunnen waarschuwen? Of wil je soms je hele leven als een trotse pauw met je neus omhoog lopen?

Wubbo: Door die jurk?

Bolemia: Waar anders door, het is toch zaterdag!

Anorexia: Jongeman, voordat je nog meer onheil aanricht lijkt het me beter dat je je spullen bij elkaar pakt en je bed opzoekt want deze dag wordt je duidelijk teveel.

Wubbo: Ik geloof dat U niet houdt van tegenspraak, is het wel?

Anorexia: Dat is een juiste observatie jongeman.

Wubbo: Welterusten dan maar.

Anorexia+Bolemia: Goedenacht.

Wubbo: *Komt terug*
Moet U me niet nog ergens aan herinneren?

Anorexia: Waaraan?

Wubbo: Tandenvoetsen, oren schoonmaken, handen wassen, de bril omhoog enzo?

Anorexia: Hoezo?

Bolemia: Waarvoor?

Scène 4

Op film, Wubbo gaat naar bed.

Ondertussen in de kamer.

- Anorexia: Die neef van jou gaat hier nog voor ruzie zorgen. Ik dacht al dat er zoiets in de lucht hing toen ik vanmorgen de schapen rechts van de weg zag staan.
- Bolemia: Hij is toevallig ook jouw neef en wat hebben die schapen daar nu mee te maken?
- Anorexia: Dan weet je dat er ruzie op komst is.
- Bolemia: Nee lieve, als men ekster hoort schreeuwen of van bier droomt, dan wordt het ruzie.
- Anorexia: Onzin, jij trapt ook overal in. Schapen! Of...dat kan ook, als je neus jeukt of als er iemand met eten in zijn mond de kamer binnen komt.
- Bolemia: Ik heb de hele dag eten in mijn mond. Wil je me soms uitmaken voor een ruziezoekster? Je weet heus wel dat die broodkorsten me beschermen tegen hondenbeten. Laten we het liever eens hebben over dat eeuwige koekjes bakken van jou op de vrijdag.
- Anorexia: Dat is niet zo stom als warm water gebruiken om de vloer te soppen of met die vette vingers van jouw op het raam te schrijven.

Ondertussen op film: Wubbo stapt in bed.

- Wubbo: Auwww!
Haalt een hoefijzer met spijkers en al uit zijn bed, loopt verontwaardigd naar de kamer, einde film.

In de kamer

- Wubbo: Een of andere gek heeft een hoefijzer met spijkers en al in mijn bed verstopt.
- Anorexia: Het mag je misschien onbekend zijn maar die gekken zijn wij. Dat hoefijzer beschermt je tegen kinderziektes.
- Wubbo: En hoe moet ik zo in slaap komen?
- Anorexia: Oh, je kunt niet in slaap komen? Bolemia, jij hebt zeker weer eens vergeten de deksels op de pannen te doen. Wat moet onze jonge gast wel niet van ons denken?
- Bolemia: Och ja, helemaal vergeten, sorry Wubbo.
- Anorexia: Goed, alles opgelost, naar bed.

Scène 5

Pa Spook, Ma Spook en Dochter Spook zitten te liegen (kaarten). Ze hebben allemaal een enorme stapel voor zich op tafel.

Pa Spook: *Legt een kaart op.*

Ma Spook: *Ik lieg .*

Ze kijkt onder de kaart, pa blijkt gelogen te hebben en krijgt de kaarten. Ma legt een nieuwe kaart.

Dochter Spook: *Je liegt.*

Ze kijkt onder de kaart, ma blijkt gelogen te hebben en krijgt de kaarten. Dochter Spook legt een nieuwe kaart.

Pa Spook: *Je liegt...enz,enz.*

een aantal malen rond

Dochter Spook: *Ik heb geen zin meer, spelen jullie maar met z'n tweeën.*

Ma Spook: *Pas je op dat je geen lawaai maakt, poezeltje?*

Naar Pa.

Je liegt.

ze spelen verder. Dochter Spook gaat de kamer uit.

Op film. Dochter Spook sluipt de kamer van Wubbo binnen en begint te spoken.

Dochter Spook:

heel zachtjes.

Boe-hoe-hoe.

Wubbo ronkt rustig door, Dochter Spook komt steeds dichterbij

Boe-hoe-hoe.

nog steeds geen reactie. Dochter Spook klimt op het bed. Vlak bij Wubbo's oor

Boe-hoe-hoe.

Wubbo draait zich in zijn slaap om en denkend dat het laken niet goed ligt neemt

hij Dochter Spook in een houdgreep en slaapt rustig door. Dochter Spook begint

vreselijk te gillen.

Dochter Spook: *Pappie help, help.*

Pa en Ma horen het gegil en rennen de slaapkamer (op film) binnen. Terwijl ze

haar verschrikt tot stilte proberen te manen bevrijden ze haar uit Wubbo's

armen en nemen haar mee naar de woonkamer.

Einde film.

Ma Spook: *Waarom nou toch liefje, we hadden je toch gevraagd om die nieuwe jongen met rust te laten! Hij is het neefje van de heksen.*

Dochter Spook: *snikkend.*

Wat doet het er toe wiens neefje hij is, hij is een doodgewoon jongetje. En als je een goed spook wilt zijn moet je doodgewone jongetjes de stuipen op het lijf jagen.

Pa Spook: Schatje, waarom ben je altijd zo opstandig. Waarom doe je je ouders dit aan. Kijk je moeder eens. Ze staat helemaal te trillen.

Ma Spook: Duifje, je weet het, ik kan nooit boos op je worden maar ik ben wel heel verdrietig.

Pa Spook: Laten we maar naar bed gaan om onze zonden eens goed te overdenken. Van een gezellig spelletje komt nu toch niets meer.

Scène 6

*De volgende ochtend. Op film.
In de kamer.*

*Wubbo is vroeg op, speelt wat in de kamer. Hij ziet de tv die in gebruik is als aquarium. Als hij die tv eens kon herstellen i.v.m. zijn computer? Hij begint de tv leeg te scheppen, de vissen in een emmer. Ineens hoort hij getok, Bolemia komt binnen (In kippenpak??), tokkend als een kip.
Anorexia komt ook binnen.*

Anorexia: Wubbo, mogen wij misschien vernemen wat hiervan de bedoeling is?
Wubbo: Eh..ik dacht...voor mijn homecomputer..eh, ik zag dat u per ongeluk een aquarium van deze tv had gemaakt en ik wilde u verrassen door hem te repareren.
Bolemia: Zie je wel, ik heb het je gezegd; Spitse neus, spitse kin..daar woont de duivel in.
Anorexia: Bolemia, je mag vandaag een kip zijn, dat betekent niet dat je je zo opgefokt moet gedragen. Doe liever iets nuttigs en bak die visjes even op, Het is tenslotte dierendag vandaag. En niet stiekem de vissenkoppen opeten want daar wordt je gek van.
Wubbo: Nog gekker?
Anorexia: Jij hebt geen enkele reden om je snavel te openen aan tafel!
Wubbo: Maar mag ik straks die tv verder repareren?
Anorexia: Als het onze viering van dierendag niet belemmert.
Wubbo: Gisteren Koninginnedag, nu weer dierendag?
Anorexia: Jongeman, bij ons wordt je hele leven een feest.
gemene lach.
Neem vast een korst beschimmelt brood, dan leef je lang en ben je misschien ooit de oudste inwoner van Nederland, kunnen we er een fijne feestdag van maken.
Wubbo: Nee bedankt en dat zult U trouwens toch niet meemaken.
Anorexia: Daar zou ik maar niet zo zeker van zijn
haha
Bolemia: Tok, tok, tok.
komt binnen met drie bakken hondenvoer.
Wubbo: Ik ga bijna over mijn nek, dat is hondenvoer.
Anorexia+Bolemia: *knikken en nemen een hap.*
Anorexia: Aanbevolen door topfokkers, beter kun je niet hebben op dierendag.
Bolemia: En eet lekker alles op, dan krijgen we mooi weer.
Wubbo: *Grijpt ineens Bolemia*
Bolemia: *Rent in paniek door de kamer*
Wubbo: Dit eet ik niet.
Anorexia: *Maakt een toverbeweging. Wubbo veranderd in een kikker.*

Op film. Wubbo vliegt als een plastic kikker in de film. Er verschijnt een beeldschone prinses die de kikker ziet.

Prinses: Oh, eindelijk heb ik je gevonden, mijn geliefde prins
pakt kikker op.
Laat mij snel de betovering van die gemene heks verbreken.
Kust hem.
Getverderrie...plastic!
Smijt de kikker van het scherm. Einde Film. In de kamer, Wubbo beduusd op de grond.

Anorexia: Dat zal je leren om tijdens het eten zonder toestemming van tafel te gaan.
Wubbo: *Beduusd.*
Te gek, hoe deed U dat?

Anorexia: Bolemia, hou op met dat getok en leg het onze geachte neef eens haarfijn uit.
Bolemia: Wubbo, hou je vast, schrik niet....wij zijn heksen!
Wubbo: *Schiet in een onbedaarlijke lachbui.*
Bolemia: *Maakt toverbeweging, Wubbo bevriest.*
Hij begrijpt het niet.

Anorexia: Hopeloos, hopeloos, compleet bedorven door die moderne computertroep, waar is het respect, waar is de dodelijke angst in twee verschrikte kinderoogen?
Volgens mij weet hij niet eens meer wat heksen zijn.

Bolemia: Misschien denkt hij dat heksen in het zwart geklede oude wijven zijn, met een puntmuts en een spitse neus en wratten waar haar uit groeit.

Anorexia: *Wekt Wubbo.*
Jongeman, is het je bekend wat heksen zijn?

Wubbo: Tuurlijk, dat zijn ouwe wijven die in hun blootje 's nachts in het bos om een perkje champignons dansen en denken dat ze op een stofzuiger rond kunnen vliegen.

Bolemia: *Bijna huilend.*
Bezemsteel Wubbo, bezemsteel.

Wubbo: Oh ja, ze kunnen ook nog een beetje goochelen
doet goocheltruc.
moet je opletten, ik trek mijn arm een halve meter uit mijn mouw.

Bolemia: Anorexia, een tovenaar, wegwezen.
Anorexia: Bedrog, fraude,oplichterij.
Wubbo: Niks bedrog, wacht maar tot mijn computer werkt, dan zal ik u eens even wat laten zien. En dan ga ik nu even toveren met een eitje want die hondenbrokken vind ik niet te vreten.

Anorexia: Je doet maar misselijk koekoeksjong! Bolemia, waar is de heksen zelf?
Bolemia: *Geeft het.*
Anorexia: *Smeert het onder haar armen en pakt een bezemsteel.*
Ik moet even een frisse neus halen.

Op film. Een bezemsteel vliegt voorbij, Anorexia rent erachteraan.

Anorexia: Niet zo snel, ik zat nog niet eens!
Einde film.

Scène 7

Bolemia: Wubbo, lieverd, wat doe je ons toch aan. En ik had gisteravond nog extra even snel je vuile sokken gekookt en het kookwater opgedronken om er voor te zorgen dat we vandaag allemaal lief voor elkaar zouden zijn en nu is die arme Anorexia helemaal overstuurd.

Wubbo: Ik snap niet wat ik fout doe.

Bolemia: Begrijp je het dan niet? Wij zijn heksen, petemoeien van de oude stempel, jij hoort bang te worden, te sidderen. Jij hoort het in je broek te doen van angst.

Wubbo: Voor wat? Ik vind het allemaal wel geinig, die trucjes, dat kippengedoe en die supersonische bezem. Ik ga mijn computer ook aansluiten. Mag ik die broodrooster gebruiken?

Bolemia: Onze handenwarmer?

Wubbo: Ja, dan kunnen we straks met z'n allen toveren. Dat is toch fun, allemaal dezelfde hobby.

Bolemia: Maar jij mag niet toveren, jij kunt niet...ik bedoel...
denkt na.
Oh, ik hoop dat je moeder me vergeeft maar wat kan ik anders doen. De duivel moet bij jou naar binnen gekropen zijn. Dat krijg je ervan als je je hand niet voor de mond houdt als je moet gapen. Ik zal negen keren slaap kindje slaap achterstevoren opzeggen, dan krijgen we eindelijk rust.
Maakt wat toverbewegingen en begint.
Slaap kindje slaap
schaap een loopt buiten daar
voetjes witte met schaaap een
zoetjes zo melk zijn drinkt die
slaap kindje slaap
slaap een loopt buiten daar (9x)

Wubbo morrelt ondertussen onverstoord aan zijn computer door deze aan de broodrooster te verbinden. Bolemia raakt steeds vertwijfeld, af en toe tokt ze er wat tussen door.

Wubbo: Klaar is Kees, moet U kijken tante, door dat rare rijmpje staat u er nu zelf ondersteboven op.

Op film. Bolemia op de kop, achterstevoren en andere rare posities.

Bolemia: Tok-tok-tok.....ménhn,ménnh,méhh....ia,ia,ia.

Wubbo: Moet U opletten, zal ik tante Anorexia even een opfrissertje bezorgen.
Tikt wat in de computer.

Op film. Anorexia die op haar bezem vliegt krijgt een plens water over zich heen. Einde film.

Wubbo: En zal ik eens laten zien hoe jullie in je blootje rond de champignons aan het dansen waren in jullie jonge jaren?
begint te programmeren.

Bolemia: *kan alleen nog maar fladderend en in paniek rondrennen.*

Anorexia: *Komt kletsnat binnen.*
 Genoeg, duivelsjong. Bolemia, kom hier. Deze jongen gaat een lesje krijgen wat hij zijn hele leven niet meer vergeet.

Anorexia: Bolemia, positie A voor het hele grote zware doem-ritueel!

Bolemia: Maar Anorexia, hij is nog zo jong.

Anorexia: Nonsens, die kleine worm heelt een lesje nodig, waar haalt hij het lef vandaan om die elektrische rommel met onze edele zwarte toverkunst te vergelijken. De euvele moed!!

Anorexia+Bolemia: Zwarte krachten in het zwerk
 Help Anorexia en Bolemia met net zware werk
 Zendt ons de zwarte tornado
 Het heksencadeau voor Wubbo
Het licht valt uit, enge geluiden, storm enz.

Anorexia: Bolemia, snel, boek 3, vers 5, tweede deel.

Anorexia+Bolemia: Goeroe goeroe anti-snoes
 konkelfoes in de bloes
 groot gesmoes en roezemoes
 gerookte paardenpoes met appelmoes
Ze raken in een trance en bewegen schokkend.

Wubbo: Te gek, electric boogie, wacht even, dan zet ik de drumcomputer aan.
Loopt naar computer om deze in te schakelen.

Anorexia: Bolemia, positie 5 ,boek 1 vers 3

Wubbo: *Springt ineens rond als een kangoeroe.*

Anorexia: Rasta Basta

Wubbo: *Als een dolfijn.*

Bolemia: Rasta Basta

Wubbo: *Doet Donald Duck.*

Anorexia: *In trance*
 Computer her en der getverder

Bolemia: *In trance*
 CD TV, het valt niet mee.

Anorexia: Disco stereo video fiasco

Bolemia: Soundmix dat is niks

Anorexia: Playback geen geluid uit grote bek
Er klinkt ineens steeds dezelfde regel van Diana Ross: Reach out and touch somebody's hand, make this world a better place if you can.

Wubbo: *playbackt steeds deze regel en doet steeds hetzelfde dansje.*

Anorexia+Bolemia: *Na elke regel*
 PLAYBACK!!!

Anorexia: Bolemia, positie 33 bis, Zwarte boek, de heftige bladzijdes.

Bolemia: Anorexia lieve is het niet genoeg geweest?

Anorexia: Genoeg? Ik begin pas, ik ben ontketend, schiet op Knoei-boel, modderpoel, zwijnenboel als vastgenageld zit hij in die stoel.

Wubbo: *Vliegt in de stoel en kan er niet meer uit.*

Bolemia: Hocus focus Pilatus pas Abacadabra

Anorexia: Bolemia, stop met die onzin, dit is geen goochelwedstrijd, kom op, verder.

Hiep hiep hoera
de doorgedraaide gorilla.

Op film. Er verschijnt een woest brullende gorilla.

Wubbo: *Vanuit zijn stoel.*
Hé King Kong, te gek. maak je niet zo druk joh. Of krijg je ook het heen en weer van die gekke rijmpjes van mijn tantes? Moet je opletten, doe ik even een snel rijmpje zo uit het blote hoofd,
He King Kong
als jij nu eens even
een mooi liedje met me zong
of heb je meer zin in een potje ping-pong
Maar pas op, ik ben hartstikke goed
want ik ben nog piepjong
De gorilla kijkt Wubbo dom aan, hij brult niet meer. Dan druipt hij snel af.

Anorexia: *hapt naar lucht, ze staat perplex.*
...Wubbo....dat was een levensgevaarlijk monster uit de onderwereld....

Wubbo: U bedoelt dat ik even had moeten gillen? Nou vooruit, omdat U het bent.
Aaaaaaaaaaahh.

Anorexia: Jij...ik maak
wil hem aanvliegen.

Bolemia: Anorexia..ik heb een plannetje

Anorexia: Jij?.....Nou laat maar eens horen. Dat zal me wat moois wezen!

Wubbo: Tante Bolemia, ga toen lekker een kopje thee drinken. Het spijt me heel erg maar deze jongen is voor niets of niemand bang.

Bolemia: Nuttig truttig pietluttig. Wordt Wubbo gelukkig?

Wubbo: Gelukkig? Wat gaan we nou krijgen?

Op film. Er verschijnt een oude tante.

Betje: Hallo mijn lieve Wubolleke, hier is je tante Betje. Toevallig zeg. Ik had het er gisteren net met buurvrouw Toos en buurvrouw Riekje over dat het zo gezellig zou zijn als je weer eens langs kwam. We hadden ineens allemaal zo'n zin om je weer eens ouderwets lekker te knuffelen. Toen we er aan dachten kregen we allemaal blosjes op onze wangen en onze vingers tintelden ervan. Als je komt, lieve jongen, maak ik een lekker bordje spinaziesoep en een zwijnenpoot voor je klaar. Oh ja, ik heb ook nog een verrassinkje voor je
laat afschuwelijke trui zien.
Kijk, heb ik zelf voor je gebreid, hij is op de groei dus je kunt er jarenlang van genieten Wubolleke, ik zend je een dikke smakkerd en tot gauw.

Einde film.

Wubbo: *Is ondertussen gaan gillen.*
Tante Bolemia, alstublieft, laat haar ophouden, ik wil niet.

Bolemia: De volgende

Op film. Er verschijnen achter elkaar 5 meisjes.

Marilyn: Hallo bink, ik weet niet hoe ik het zeggen moet, eh, maar ik ben op jou. Als ik samen met jou in het kleedhokje op het zwembad...oh daar is Marlene.

Marlene: Hey spetter, ik ben op jou, net als Marilyn. Zal ik je eens lekker afdrogen na 't....o daar is Greta.

Greta: Hey Tarzan. Ik ben ook op jou. Ik heb een klein probleempje, mijn tweepersoons opklapbed wil niet naar beneden, kun je daar eens naar kijken? Oh daar is Joan.

Joan: Hoi lekkertje, ik ben ook op jou. Ik ga morgen bikini's passen, help je me om een mooie uit te zoeken? Oh daar is Ingrid.

Ingrid: Hallo mooie jongen, ik ben ook op jou. Ik heb zo'n last van droge lippen, moet je eens voelen.

Allen: *Zingen.*
Wubbo we zijn op jou
zonder jou staan we in de kou
Ga mee, pak je portemonnee
Dan worden we allemaal je vrouw

Einde film.

Wubbo: *Is gaan beven, gillen, zweten.*
Tante Bolemia, genade, ik geef me over, alstublieft, laat me gaan. Als de jongens uit mijn klas dit horen ga ik af als een gieter.

Bolemia: De volgende

Wubbo: Tante Bolemia, ik beloof met mijn hand op.....

Bolemia: De volgende

Op film. De presentator van Hart van Goud.

Presentator: En dan is nu het spannende moment aangebroken. Binnen enkele ogenblikken zullen we weten wie zich dit jaar de liefste jongen van Nederland mag noemen. Hier heb ik de enveloppe die een einde aan alle spanning zal maken. En de winnaar is Wubbo, kom naar voren jongen en laat de kijkers zien wie zich dit jaar de liefste jongen van Nederland mag noemen.

Wubbo: Nee ik wil niet
Wordt langzaam in de film gezogen.
Nee nee

Presentator: Dames en heren, uw winnaar, applaus. En dan hier het juryrapport. Zomaar een willekeurige greep. Wubbo hielp 15 oma's en een blinde opa bij het oversteken. Hij gaf buurvrouw's baby'tje 28 keer een schone luier, terwijl zij klanten moest helpen in haar drukke winkel. Elke morgen loopt Wubbo een krantenwijk waarna hij het zuurverdiende geld verdeelt onder leraren van zijn school die geen werk meer hebben. Ook redde Wubbo drie vette varkens uit de drek waarin ze waren blijven vastzitten.
Deze jongeman, de liefste jongen van Nederland heeft het hart van goud gewonnen. Wubbo, er zijn hier een aantal bewonderaars van je die je het hart van goud zullen opspelden.

Tante Betje en haar buurvrouwen en de vijf meisjes komen op. Ze spelden hem het hart op en overladden hem met kussen.

Wubbo komt gillend en onder de rode kusvlekken uit de film. Einde film.

Anorexia: Knoeiboel, modderpoel, zwijnenpoel als genageld zit hij in die stoel.
Wubbo: Tantes, van mij hebt u geen last meer. De komende dagen zit ik netjes in deze stoel.
Anorexia: Dat zit je zeker, Bolemia wij zoeken onze slaapvertrekken op.
Wubbo: Wacht even, jullie laten me hier vannacht toch niet alleen achter?
Bolemia: Bang knulletje, bang dat de boze toverheksen enge dingetjes toveren midden in de nacht? Gni gni.
Anorexia: Wubbo, wees het liefste jongetje van Nederland en geef ons een nachtzoen.
Wubbo: Nee, alstublieft, geen kussen meer.
Bolemia: Nou, welterusten dan mijn jongen.
Wubbo: Laat me hier niet achter

Anorexia+Bolemia vertrekken met een gemeen lachje op hun gezicht. Er klinkt van alle kanten: Wubbo, ik ben op jou. Langzaam valt hij in slaap.

Scène 8

Ma Spook en Dochter Spook komen op. Ma Spook in gala-laken.

Ma Spook: Oh schat, zullen we toen maar niet liever thuis blijven nu die jongen midden in onze kamer zit?

Dochter Spook: Mamsie, maak je nou geen zorgen. Ik zal muisstil zijn. Ik ga lekker een videotje kijken. Die ene met die zombies wil ik nog wel eens zien.

Ma Spook: *Verschrikt.*
Maar...

Dochter Spook: *laat koptelefoon zien.*
Met koptelefoon mam, geen paniek.

Ma Spook: Goed dan schat. Dit is het telefoonnummer van Oom Boris waar we vanavond zijn. Als er wat is bel je ons meteen.

Dochter Spook: Dat heb je al honderd keer gezegd.

Ma Spook: Dit is het nummer van de brandweer, deze van de politie en deze van het ziekenhuis, dit nummer is van de kindertelefoon en dit is van de stichting correlatie voor als je in geestelijke nood verkeerd. Dit zijn dan de 06 nummers, de partybox en de seksbox, oh nee, dat zijn de nummers van je vader. Op het aanrecht heb ik een schaalje pinda's met een lange vinger klaargezet en ik heb een glas cola voor je ingeschonken.

Dochter Spook: Al ingeschonken? Dan is straks alle prik eruit!

Ma Spook: Dat is een stuk beter voor het milieu Duifje, doe voor niemand de deur open. En als je naar bed gaat vergeet dan niet het licht uit te doen. Alleen het kleine schemerlampje aan laten, dan denken de dieven...

Dochter Spook: Dat er iemand thuis is, weet ik.

Ma Spook: En niet met dat laken in bed kruipen.

Dochter Spook: *Ongeduldig.*
Nee mam.

Ma Spook: En je blijft uit de buurt van die jongen.

Dochter Spook: Ga nou maar, anders hebben jullie straks geen gebakje meer bij de koffie. Pap staat al te toeteren.

Ma Spook: Nou, tot straks dan liefje, zul je lief zijn...en als er wat is..

Dochter Spook: Bel ik meteen.
Ongeduldig.
Dááááá.
Ze gluurt door de gordijnen tot ze weg zijn.
Zo jochie, nu zul je eens wat gaan beleven.
pakt twee deksels en begint met een enorm lawaai te spoken.
Boe-noe-hoe.

Wubbo: *schrikt wakker en schreeuwt.*
Nee alsjeblijft geen kussen, geen kussen, alsjeblijft niet.

Dochter Spook: *Stopt verbouwereerd.*
Wat kussen? Ik jou kussen? Voel je je wel lekker. Wie denk je wel dat je bent? Wie denk je dat je voor je hebt? Een ordinair zoenspook ofzo? Die met iedereen meteen tussen de lakens kruipt? Ik ben heel toevallig een keurige spookdame. Ik

zoen geen onbekende jongens en zeker niet als ze zich nog niet aan mijn ouders hebben voorgesteld. Denk je soms dat ik op je val?

Wubbo: Ja..eh sorry..ik..

Ma Spook: Ja zegt-ie. Nou zet dat maar mooi uit je hoofd, ik val niet op jochies van de basisschool.

Wubbo: Wacht nou even, ik wilde jou niet kussen, ik droomde nog van die toverkunsten van mijn tantes, die twee heksen.

Ma Spook: Zo, jij wilt mij dus niet kussen? En waarom niet als ik vragen mag? Is er soms iets mis me me? Ben ik niet aantrekkelijk genoeg? Boe-hoe-hoe-hoe

Wubbo: *Ziet dat hij wat moet ondernemen en doet daarom alsof hij zich ineens doodschrikt.*
Aaaaaahhhhhh, help, een spook.

Dochter Spook: *Klaart op.*
Je schrok je het apelazarus hé?

Wubbo: Ja echt, ineens zag ik dat je een spook was.

Dochter Spook: *Hoopvol.*
Was het eng?

Wubbo: Ja, ik kreeg ineens koude rillingen.

Dochter Spook: *Geeft hem een kus.*
Bedankt.
Geeft hem een hand.
Ik ben Daisy.

Wubbo: Ik ben Wubbo. Woon jij hier?

Dochter Spook: Mijn hele leven al, waardeloos, mijn ouders wisten niet dat er hier heksen woonden en nu hebben ze me een algemeen spookverbod opgelegd omdat ze de heksen niet kwaad willen maken. Nou, duffer dan hier kun je je dus niet voorstellen.

Wubbo: En hoe denk je dat het voor mij is? Elke keer als ik wat doe springen ze uit hun vel van woede, vooral over mijn computer hebben ze de pest in. Ze snappen niet dat iedereen tegenwoordig zo'n ding gebruikt. En vandaag hebben ze me flink te pakken genomen omdat ik niet bang genoeg voor ze was.

Dochter Spook: Wubbo, waarom gebruiken we die computer van jou niet om ze eens flink in de maling te nemen?

Wubbo: Hoe dan, ik heb alleen maar spelletjes bij me. Trucjes zijn geen probleem, maar echt toveren?

Dochter Spook: Je vergeet dat deze bevallige jongedame een rasecht spook is. Welke spelletjes heb je?

Wubbo: Space Invaders, dat zijn die buitenaardse wezens die de aarde aanvallen en deze, konijnenplaag. Daar moet je ervoor zorgen dat je hele huis niet vol konijnen komt te zitten.

Dochter Spook: Laat eens zien.

Wubbo: Je kunt er maar één tegelijk instoppen.

Dochter Spook: *Pakt groot horloge.*
Slaap, slaap, slaap.
Wubbo wordt gehypnotiseerd.
Zo lieve Wubbo, als jij wakker wordt zul je je niets meer herinneren.
Ze stopt de twee spelletjes samen in de computer.
Hahaha. *Gaat af.*

Scène 9

Anorexia+Bolemia: Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht want we zitten allemaal even recht. Misschien hebt U wel even tijd voordat U weer naar Spanje rijdt. Sinterklaasje kom maar binnen met je knecht want we zitten allemaal even recht.

Wubbo: Wat gaan we nou krijgen?
slaat zich voor het hoofd.
Och ja, weer één van de feestdagen.

Anorexia: *vermomd als Sinterklaas.*
Zo jongeman, geef jij Sinterklaas eens een handje.

Wubbo: *verveeld.*
Goedemorgen tante Ano...ik bedoel Sinterklaas.

Anorexia: Ben jij een brave jongen geweest? Dat moeten we maar eens even bekijken.
Zwarte Piet, geef me het grote boek eens aan.

Bolemia: *Geeft boek.*
Alstublieft Sinterklaas.

Anorexia: Aha, wat zien we hier Wubbo is een ondeugd, een tikkeltje weerbarstig.

Bolemia: Laat hem wat kikkertongetjes eten, dat brengt hem wel tot spreken.

Anorexia: Bole..Piet, dit is geen verhoor, we hebben alle gegevens in het grote boek. En waarom heb je je gezicht niet zwart gemaakt.

Bolemia: Omdat ik uitslag van dat goedje krijg en om te protesteren tegen het feit dat jij altijd Sinterklaas mag spelen.

Anorexia: Oh en mevrouw denkt dat zij zonder meer, zonder enige oefening met een schimmel over de daken kan rijden?

Bolemia: Nee, misschien niet maar..

Anorexia: Nou dan.
De computer begint ineens te ratelen.
Wubbo, kijk me aan, heb jij, ondanks alle strenge voorschriften toch weer met die verfoeilijke computer geknoeid.

Wubbo: Hoe dan? U laat me net los uit die rot stoel.

Anorexia: Pas op je woorden jongeman. Wat kriebelt er toch zo op mijn hoofd?
Zet mijter af en er komen twee konijnenoren tevoorschijn.

Bolemia: Bij mij jeukt het ook.
Pet af. Ook twee oren.

Wubbo: *Ziet ineens de lege doosjes.*
Oh nee, de konijnenplaag
Er klinken space-geluiden.
En Space Invaders. Hoe komen die samen in de computer?

Anorexia: Wubbo, ik hoop dat je....dit....kunt....uit..leggen
Ze krijgt een robotachtige stem. De tantes worden door een onzichtbare kracht achter de tafel gezogen.

Bolemia: Commandant Bunny, we naderen het doel.

Anorexia: Goed, activeer het konijnenplaag programma. Hierdoor zal zich elk uur het aardse konijnaantal verdubbelen. En over twee dagen, als we met ons

Moederschip de Wortel 1 de aarde zullen bereiken zullen er alleen nog maar konijnen zijn.

- Bolemia: Zal ik de konijnenvoerbommen afvuren voor onze aardse bondgenoten?
Anorexia: Prima idee, kapitein Langoor. Is er trouwens nog wat te knabbelen?
Bolemia: Wortels, droogvoer en knabbelnootjes.
Anorexia: Aardworm, heb je honger?
Wubbo: Ik eet hier geen hap meer tot mijn ouders terug zijn.
Bolemia: Jij ziet je ouders nooit meer terug aardworm, jij bent binnenkort de laatste mens.
Anorexia: De aarde wordt het konijnenparadijs
Bolemia: Zullen we er niet wat in leven laten om lekker op te jagen in de duinen, voor de kerstdagen?

Op film. Biep biep.

- Vlaamse Reus: Hier opperbevelhebber Vlaamse Reus aan ruimteverkenner Konijnenhok 5. Loopt alles volgens plan? Over.
Bolemia: Hier konijnenhok 5. Konijnen fokplan geactiveerd, konijnenvoer bommen afgevuurd, aardworm onder controle. Alles loopt perfect. over.
Vlaamse Reus: Goed konijnenhok 5. Uw missie is volbracht. Stap in de konijnen verplaatser dan zullen we u naar het Moederschip terug halen. Laat de aardworm in konijnenhok 5 achter, wij zullen hem te zijner tijd opblazen.
Anorexia: Vaarwel aardworm, je was een bijzonder laatste mens.
Ze stappen in de verplaatser en verschijnen in de film.
Vlaamse Reus: Goed, het hele nest is compleet. Gaat heen in een hoekje en vermenigvuldig u voor de massale aanval.
Einde film.
Wubbo: *Probeer wanhopig het programma uit de computer te wissen. Het lukt niet. Er klinken onheilspellende SF geluiden en ineens wordt alles donker.*

Scène 10

Dochter Spook: *Zit hardop de tafel van 7 te oefenen.*
Pa+Ma Spook: *Kijken verwonderd haar kant uit, dan fluisteren ze wat met elkaar en knikken elkaar toe.*

Pa Spook: Snoepje, mam en ik hebben een verrassing voor je. Omdat je gisteravond zo goed hebt opgepast en omdat je nu zo goed je best doet en omdat er vanavond blijkbaar niemand thuis is mag je wat ons betreft een beetje gaan spoken.

Dochter Spook: Nou, dat is ook iemand blij maken met een dooie mus. Lollig hoor, spoken voor niemand. Waar is iedereen eigenlijk?

Ma Spook: Weet ik veel. Een dagje naar de Efteling?

Dochter Spook: Het is midden in de nacht mam!

Ma Spook: Hoe moet ik dat ook weten. Waarom laat je de kat van de burens niet schrikken of ga naar buiten, daar wemelt het van die lieve schattige konijntjes. Waarom ga je die niet pesten, daar zijn er toch genoeg van en je moet klein beginnen.

Dochter Spook: Konijnen???? Oh shit, shit, shit, helemaal vergeten.

Pa Spook: Liefje, let je een beetje op je woorden.

Dochter Spook: *Rent naar de nog steeds ratelende computer.*
O jee, wat moet ik nou doen, straks sterft het hier van die buitenaardse knaagmonsters.

Pa Spook: Schatje, dat zijn spulletjes van iemand anders, daar blijven wij netjes met onze vingers vanaf. Pap zal er snel even de stekker uithalen voordat we iets kapotmaken.

Dochter Spook: *Valt hem om zijn hals.*
Pap, ik hou van je, je bent een genie.

Pa Spook: *Verlegen.*
Nou nou..

Dochter Spook: Pap, mam, waarom gaan jullie niet gezellig mee lekker die konijnen opfokken. Ik heb toch al het gevoel dat jullie veel te veel binnen zitten.

Ma Spook: Maar nu, midden in de nacht?

Dochter Spook: Mam ben jij nou een spook of niet?

Ma Spook: Ja, dat wil zeggen..

Dochter Spook: Kom op dan. Laten we wat lakens inpakken dan kunnen we lekker buiten kamperen. Dat lijkt me een stuk gezonder dan hier blijven wachten tot de heksen terugkomen.

Pa Spook: Wat bedoel je honey, je hebt toch niets uitgespookt.....

Dochter Spook: Wilden jullie me nou verrassen of niet?

Pa Spook: Nou, vooruit dan maar. Zal ik je eens laten zien wat spoken is.
Ze pakken de koffers vol lakens.

Ma Spook: *tegen pa.*
Je gaat niet weer zo raar doen hè? Ik wil me niet voor de hele buurt te schande maken.

Dochter Spook+Pa Spook gaan luid spokend af, Ma Spook gaat er beschaamt achteraan.

Scène 11

Anorexia: Het laatste oordeel.
Bolemia: Hoe ging dat ook al weer?
Anorexia: Net doen alsof we paaseieren zoeken.
Bolemia: Oh ja.
Wubbo: *Ziet zijn tantes kruipen en denkt dat ze weer een feest vieren.*
Sjonge, sjonge, moeilijk hoor, ik kan ze echt niet vinden. Die zijn goed verstopt.
Bolemia: Wat is goed verstopt?
Wubbo: De paaseieren.
Anorexia: Welke paaseieren?
Wubbo: *voorzichtig.*
We vieren geen Pasen vandaag?
Anorexia: Gekke jongen, midden in de zomer zeker
Ze staan op.
Je bent toch niet vergeten welke dag het vandaag is?
Wubbo: Oh sorry, wat stom van me, hartelijk gefeliciteerd tante Anorexia. Lang zal ze leven, lang zal ze leven.
Anorexia: Wubbo, doe niet zo raar. Ik ben niet jarig vandaag, dat weet je best.
Wubbo: Niet?? Tante Bolemia, gefeli....
Bolemia: Wubbo, er is niemand jarig. Vandaag komen je ouders je halen.
Wubbo: Geen feestdag dus?
Anorexia: Je denkt zeker dat het hier elke dag feest is. Je mag je ouwe tantes niet zo plagen. Oh en nog iets, laat de konijnen hier binnen liever maar niet meer los lopen want het ligt overal vol met konijnenkeutels.
Wubbo: Hé, de oren zijn weg, u bent weer normaal.
omhelst ze.
Sorry, ik kon er niets aan doen, het was dat spookmeisje.
Bolemia: Wubbo, laat me je voorhoofd eens voelen, je hebt toch geen koorts, dat zou me ook wat moois wezen, wat zouden je ouders wel niet denken?
Anorexia: Ga even lekker zitten. Dan pak ik een lekker kopje thee voor je met een lange vinger.
Wubbo: Geen hondenbrokken.
Anorexia: Bolemia, die jongen is echt niet in orde, pas op dat-ie niet flauw valt.
Bolemia: Kom even bij me zitten. Hier, die foto's die je nog zo graag wilde zien. Hier, dit zijn je tante Anorexia en ik op de lagere schoolo en hier zijn we in Hoek van Holland, toen we met de boot naar Engeland gingen.
Wubbo: Waarom vloog U niet gewoon met Uw bezemsteel over de Noordzee?
Anorexia: *komt binnen met thee.*
Aha, daar zit hem dus de kneep. Meneer denkt net als alle kinderen dat ouwe tantes enge heksen zijn.
Bolemia: Nou jongeman, dan zal ik je even gauw uit je droom helpen, want wij zijn toevallig twee heel moderne bejaarden. Hoe zit het met dat spelletje schaak op die computer van jou? Of dacht je soms dat ik niet wist hoe zo'n ding werkte? Zal ik je een geheimpje verklappen? Op zolder heb ik er ook zo een waarop ik

Anorexia: breipatronen ontwerp en tante Anorexia gebruikt hem om alle liedjes van ons bejaardenkoor in op te slaan. Komt er nog wat van? Waar blijft die eerste zet? Wubbo, mag ik je walkman nog even lenen. Ik wil dat bandje van Michael Jackson nog even horen voordat je weg gaat. Je andere spulletjes staan al bij de deur. Jammer dat ik zulke broze botten heb, anders probeerde ik dat skateboard ook nog even.

Bolemia: *Ze schaken, Anorexia swingt*
Wubbo, ik geloof dat ik je vader hoor toeteren. Ga maar gauw want hij zal wel weer haast hebben. Nou jongen, wij vonden het heel gezellig, doe je ouders de groeten.

Anorexia: En als je weer eens zin hebt, kom maar langs, want ondanks je rare fratsen heb je een hart van goud
nemen afscheid.

Op film. Wubbo stopt spullen in de auto, moeder draait zich om.

Moeder: Hallo Wubbo, hoe heb je het gehad?

Vader: Liefste, we moeten er vandoor.

Vol afgrijzen ziet hij dat ze allebei konijnenoren en konijntanden hebben.

EINDE